

Arrest

nr. 172 020 van 18 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. DEMEERSSEMAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 31 oktober 2015 België is binnengekomen, diende op 10 november 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 februari 2016 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 29 februari 2016 werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 10/11/2015

Overdracht CGVS: 23/11/2015

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 14 januari 2016 van 09u07 tot 13u28, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Marca in het gelijknamige district Marca in de provincie Lower Shabelle. U verklaart te behoren tot de minderheidsclan Banadiri, subclan Reer Manyo.

Enerzijds zegt u dat u als Reer Manyo een visser was en daardoor op jonge leeftijd uw buit eenmalig werd afgenomen door mannen van de subclan Habr Gidir, familieclan Hawiye. Zij zouden u ook mishandeld hebben.

Anderzijds verklaart u eigenaar van een restaurant geweest te zijn: op 2 oktober 2015 ontplofte nabij uw restaurant een bom waarna de dader binnenkwam en een zak op de tafel liet liggen. Hij ontsnapte langs de achterdeur en niet veel later kwamen de regeringstroepen uw restaurant doorzoeken. Ze vonden de zak met een bom en geweer, waarna ze vroegen wie de eigenaar was van het restaurant. U antwoordde dat u het was, waarop u werd meegenomen naar hun hoofdkwartier: u werd opgesloten en ervan beschuldigd lid van Al Shabaab te zijn of er minstens mee samen te hebben gewerkt. De volgende dag, op 3 oktober 2015, werd u naar een man genaamd Talia gebracht: u vermoedt dat hij het hoofd van de regeringstroepen was. Ook hij geloofde niet dat u niets met Al Shabaab te maken had waardoor u weer mishandeld werd. Diezelfde dag nog werd u opnieuw door Talia ondervraagd en hebt u de naam van de dader van de bomaanslag nabij uw restaurant opgegeven, namelijk Ahmed D. Toen u de regeringstroepen naar het huis van Ahmed D. begeleidde en hem er aantrof, werden jullie beiden terug naar het hoofdkwartier gebracht waar jullie in twee aparte cellen werden opgesloten. U bent losgelaten met hulp van uw vader en een aantal oudere mannen.

Op 5 oktober 2015 is Al Shabaab in uw huis binnengevallen omdat u één van hun leden had verraden: ze hebben uw vader vermoord en u bent ontsnapt via het raam. Met de hulp van Abasow, een jongen van uw clan, bent u met de boot naar Mogadishu gevlucht. Daar heeft uw oom u geholpen met het vinden van een smokkelaar: hij raadde u immers aan om het land zo vlug mogelijk te verlaten aangezien u nergens meer veilig zou zijn in Somalië.

Op 25 oktober 2015 vertrok u uit Somalië. U reisde per transit door Turkije en kwam aan in een land waarvan u de naam niet wil zeggen. U nam uiteindelijk de trein en kwam aan in België op 31 oktober 2015. U vroeg asiel aan op 10 november 2015. Ter staving van uw asielaanvraag legt u geen documenten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielloper rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (gehoorverslag CGVS, p 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd echter vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielloper kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielloper eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld.

Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan

bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu kan alleen maar worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Marca, gelegen in het gelijknamige district Marca in de provincie Lower Shabelle. Uw verklaringen over uw directe leefomgeving zijn niet alleen zeer beknopt maar ook onvolledig, niet doorleefd en tegenstrijdig met objectieve informatie over uw regio. Er kan echter verwacht worden dat u op zeer elementaire vragen die van groot belang zijn in Somalië een (correct) antwoord kan geven.

Eerst en vooral is uw kennis over clans in uw beweerde regio van herkomst miniem en maakt u niet aannemelijk tot de Reer Manyo clan te behoren. Het clansysteem is nochtans van essentieel belang in de Somalische maatschappij, ook op een zeer lokaal niveau.

Wanneer u gevraagd wordt om meer te vertellen over de Reer Manyo, blijven uw verklaringen beperkt tot het feit dat ze vissen, minderwaardig zijn en geen rechten hebben in Somalië. U kan echter slechts één voorbeeld geven van persoonlijke discriminatie, namelijk in 2006 of 2007 toen de opbrengst van uw visvangst door mannen van de Habr Gidir clan werd opgeëist onder bedreiging van wapens. U beweert tevens door hen geslagen te zijn. Hierdoor moest u zonder iets naar huis gaan en kon u uw kinderen die dag geen eten geven (CGVS gehoorverslag p 6-7). Deze verklaring kan echter niet geloofwaardig geacht worden, niet alleen omdat ze vaag en niet doorleefd is maar ook aangezien u op dat moment nog geen kinderen had. Uw oudste kind, Abdihakim, werd immers geboren in het jaar 2008 (CGVS gehoorverslag, p 7-8). Bovendien zegt u naar een privéschool te zijn geweest en een eigen restaurant gehad te hebben, terwijl u beweert dat Reer Manyo geen rechten hebben in Somalië (CGVS gehoorverslag, p 13). Wanneer u gevraagd wordt naar andere subclans van de Banadiri, de hoofdclan van de Reer Manyo, kan u er niet op antwoorden (CGVS gehoorverslag p 9-10). Daarnaast verklaart u initieel dat er alleen maar Reer Manyo in uw wijk wonen maar verder in het gehoor kan u niet eens schatten hoeveel Reer Manyo, laat staan mensen, er in uw wijk wonen. U zegt dat "dit degene zijn die mijn ouders hebben verteld" (CGVS gehoorverslag, p 8 en 10).

Wanneer u gevraagd wordt welke andere clans in Marca wonen, somt u onder andere de Shanshi en Ashraf clans op: u kan echter niet zeggen of dit minder- of meerderheidsclans zijn. Bovendien zijn deze twee clans ook Banadiri (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Op de vraag of u de grootste clans in Somalië kent, kent u alleen Abgal en Habr Gidir, subclans van de Hawiye, maar noemt u geen clanfamilies (CGVS gehoorverslag, p 9, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U verklaart dat uw moeder Dir is maar verder niets over de Dir clan te weten aangezien u nooit iets over clans werd aangeleerd. U weet ook niet of er veel Dir in Marca zijn hoewel Marca specifiek het thuisland is van de Dir (CGVS gehoorverslag, p 10). U weet wel dat er clanconflicten zijn geweest tussen Biyamaal en Habr Gidir maar u kan hier niets meer over vertellen, terwijl u beweert uw ganse leven in Marca te hebben gewoond en de stad jarenlange conflicten tussen de door u vermelde clans heeft gekend (CGVS gehoorverslag, p 10-11, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Ten tweede is uw kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Marca miniem of soms zelfs onbestaande. U spreekt over de oorlogen waar u mee bent opgegroeid, maar u kan hier niets meer over vertellen. Wanneer de vraag op verschillende manieren opnieuw wordt gesteld, antwoordt u dat u weet wie er vermoord is maar dat u er niets meer over kan zeggen. U weet ook niet waarom die mensen dan vermoord zouden zijn. Nadien zegt u dat u toch niet weet wie er vermoord is, maar dat er "in Somalië elke dag iemand wordt vermoord" (CGVS p 11).

Wanneer u later in het gehoor wordt gevraagd naar wie er aan de macht was in Marca in de laatste tien jaar, zegt u dat "de staat en Al Shabaab tegen elkaar waren". Vóór Al-Shabaab beweert u dat Indha Adde aan de macht was en daarvóór een man genaamd Abdikarim Ilqaid (CGVS gehoorverslag, p 23). Niet alleen zijn uw verklaringen vaag maar ook gebrekkig: uit informatie waarover het Commissariaat beschikt, blijkt inderdaad dat Indha Adde aan de macht geweest is in Marca. U vermeldt echter niet dat Indha Adde samenwerkte met de Islamitische rechtbanken, noch zegt u iets over de Ethiopische interventie in heel Lower Shabelle tussen 2006 en 2009 (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Verder in het gehoor zegt u dat Al Shabaab op het moment van uw vertrek niet meer aan de macht was: ze hadden de macht verloren in 2012. Wanneer u dan gevraagd wordt wat u van die machtsovername gemerkt heeft, antwoordt u dat er een groot gevecht was dat u en uw gezin hebben kunnen ontwijken. U omzeilt echter elke vraag over hoe u dat hebt kunnen ontwijken of wanneer in 2012 de machtsovername juist gebeurd is: u kent noch de maand noch het seizoen waarin dit gebeurde (CGVS gehoorverslag, p 27). Het feit dat u de naam van de districtscommissaris van Marca kent doet niets af aan uw gebrekkige kennis en het feit dat uw verklaringen niet doorleefd zijn.

Ten derde vertoont uw geografische kennis van Marca ernstige gebreken: wanneer u wordt gevraagd om meer te vertellen over Marca, onder meer over de belangrijke plaatsen, waarvoor het bekend is en dergelijke, blijft uw antwoord beperkt tot het noemen van de twee hoofdwegen en de wijken. Wanneer u dan opnieuw wordt gevraagd wat u nog meer kan vertellen over Marca, zegt u dat "Marca veel dingen heeft" en het aan het Commissariaat is om vragen te stellen (CGVS gehoorverslag p 20). Er kan echter

van u verwacht worden dat u meewerkt en meer kan vertellen over de stad waar u beweert uw hele leven gewoond te hebben: uw verklaringen zijn derhalve geenszins doorleefd en geloofwaardig.

Op de vraag naar andere districten van Lower Shabelle, somt u er enkele op. Wanneer u dan gevraagd wordt naar welke districten er vlak naast Marca liggen, kan u niet antwoorden en begint u dorpen op te noemen (CGVS gehoorverslag p 37, zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dit alles komt heel ingestudeerd over.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit stad Marca in de provincie Lower Shabelle en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u vóór uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd in het begin van het gehoor op de zetel van het CGVS op 14 januari 2016 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit. Er werd duidelijk gezegd dat het aan u is om het CGVS ervan te overtuigen dat u uit Somalië komt. In de loop van het gehoor werd u er zelfs opnieuw aan herinnerd dat u aannemelijk moet maken dat u uit Somalië komt (gehoorverslag CGVS, p 2 en 34). U zegt dan dat u niet zou liegen omdat u aan de toekomst van uw kinderen denkt en omdat u nooit meer blij bent geweest (CGVS gehoorverslag, p 34). Verder in het gehoor wordt u opnieuw geconfronteerd met het feit dat u nauwelijks op de gestelde vragen hebt geantwoord doorheen het gehoor: u herhaalt opnieuw in het algemeen dat u Reer Manyo bent en dat u bereid bent om mee te werken om een rustig leven te hebben in België (CGVS gehoorverslag, p 39). Wanneer u dan nogmaals gevraagd wordt naar de oorlogen die u hebt meegemaakt, antwoordt u dat het "in heel Somalië algemeen geweten is dat er daar oorlogen bezig zijn, iedereen over de wereld weet het dat daar oorlog is". Wanneer dan om meer uitleg wordt gevraagd, zegt u simpelweg dat er oorlogen waren tussen Al Shabaab en de staat, dat er een clanconflict aan de gang was en dat er op AMISOM werd geschoten (CGVS gehoorverslag, p 39). Dit antwoord is vaag en niet doorleefd: er kan hieruit geenszins afgeleid worden dat u in Marca of in Somalië gewoond hebt. Het feit dat u op enkele van de verschillende algemene vragen over Somalië (vaag) kan antwoorden (CGVS gehoorverslag, p 35-37), doet niets af aan de bovenstaande bevindingen.

Er werd voorts benadrukt dat een eventueel verblijf buiten Somalië niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u dit meedeelt om uw nood aan bescherming correct te kunnen beoordelen. Er werd ook opgemerkt dat indien u dit niet doet, u uw nood aan bescherming niet aannemelijk maakt. U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggedleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals vereist in artikel 1 van het vluchtelingenverdrag waarnaar artikel 48/3 van de vreemdelingenwet verwijst. Hij gaat in op de motivering van de bestreden beslissing in een betoog dat vijf onderdelen omvat.

In een eerste onderdeel stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet ingaat op zijn vluchtrelaas, waarin hij volhardt.

Verzoeker verbaast zich in tweede instantie over het niet aannemelijk zijn van zijn Somalische herkomst en nationaliteit.

Hij verdedigt zijn gebrek aan clankennis met zijn verklaringen dat hij nooit iets over de clans heeft geleerd (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10). Hij vindt dat de Commissaris-generaal te veel van hem verwacht, gelet op het feit dat hij timide is, zich op de achtergrond houdt en enkel met zijn dagelijkse leven bezig is. Hij merkt op dat hij tijdens het CGVS-interview de meest typische kenmerken van de clan heeft weergegeven (de clan is gericht op de zee, houdt zich voornamelijk bezig met visvangst, wordt als minderwaardig beschouwd en heeft geen weinig tot geen rechten). Thans wijst verzoeker erop dat zijn clan een gesloten clan is en dat de clanleden een specifiek dialect hebben. Over het eenmalige incident waarbij verzoekers opbrengst van de visvangst werd afgenomen, merkt hij thans op dat hij zich het exacte tijdstip of jaar niet meer herinnert. Hij stelt dat hij op het ogenblik van het incident minstens één kind had, aangezien het niet hebben van eten voor zijn kind toen zijn grootste bekommernis was na het incident. Over de anomalie dat verzoeker privé-school kon volgen stelt hij dat hij heeft gelogen over zijn clan en op school ze niet wisten dat hij Reer Manyo was. Over zijn restaurant nuanceert verzoeker dat zijn zakenpartner die mede-eigenaar was een vreedevolle, gemakkelijke, inschikkelijke en betrouwbare man is en tot de Biyamaal behoorde en het restaurant op zijn naam was geregistreerd. Hij spreekt tegen dat hij geen subclans van de Banadiri kent, somt er een aantal op in het verzoekschrift en verwijst naar zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 9). Hij heeft tijdens het CGVS-interview al heel wat clans had opgesomd en had de vraag om subclans van de Banadiri op te noemen verkeerd begrepen en heeft dan de onderverdeling binnen Reer Manyo gegeven (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10). Verzoeker kan niet inschatten hoeveel mensen er in zijn wijk wonen, zelfs niet bij benadering en kon daarom niet antwoorden op de vraag naar de verschillende clans en naar het aantal mensen die in de wijk wonen. Naar schatting zijn 90% van de inwoners Reer Manyo en slechts 10% Biyamaal en Darod. Verzoeker is van mening dat de vraag over de minderheidsclans Shansri en Ashraf niet correct worden weergegeven in het CGVS-gehoorverslag. Hij heeft op vraag van de tolk om deze clans te beschrijven niet kunnen antwoorden en stelt in het verzoekschrift dat hij wel weet dat deze clans minderheidsclans zijn. Wat zijn gebrek aan kennis betreft van de grootste clans in Somalië, herhaalt verzoeker dat hij steeds in Marca heeft gewoond en zijn interesse niet verder reikt dan zijn eigen omgeving en stad, zodat hij enkel weet dat zijn stad werd bezet door de Habr Gidir die vanuit Centraal-Somalië komen en dat Abgal ook een belangrijke clan is in Marca. Hij geeft toe dat hij niet veel informatie kan geven over de Dir clan, omdat er niet over werd gesproken. Er werd wel gesproken over de Biyamaal, een subclan van de Dir. Over het gebrek aan kennis van clanconflicten verwijst verzoeker opnieuw naar het feit dat hij tot een minderheidsclan behoort, zich afzijdig hield en hij nooit in andere wijken kwam waar de conflicten waren. Hij stelt dat hij geen rechtstreekse getuige was en het niet in zijn aard ligt om zich te informeren over die clanconflicten.

Over het motief omtrent zijn kennis van de politieke en sociale omstandigheden in Marca voert verzoeker aan als volgt: *“Verweester meent dat verzoekers kennis over de politieke en sociale omstandigheden in Marca miniem of soms zelfs onbestaande is.*

- Zo wordt het verzoeker verweten dat hij niet op een afdoende manier kan vertellen over de oorlogen in Somalië.

Verzoeker wenst allereerst te herhalen dat hij is grootgebracht in oorlog. Van bij zijn geboorte tot aan zijn vertrek aan Somalië was er steeds oorlog, minstens onrust en een ongunstige veiligheidssituatie. Verzoeker heeft niets anders gekend dan oorlog.

Daarnaast benadrukt verzoeker ook dat hij tot een kleine stam behoort. Verzoeker zocht de onrustige regio's niet op, bleef binnen in de periodes waarin het geweld erg opflakkerde, ging niet op zoek naar informatie om de aanhoudende strijd te begrijpen.

Oorlog, onrust en geweld behoorde tot het dagelijkse leven van verzoeker. Aangezien het 'normaal' was, heeft verzoeker eigenlijk geen inspanningen geleverd om de opeenvolgende conflicten echt te begrijpen. Verzoeker verklaarde:

“Tot ik aan het vertrekken was, hoorde ik de hele tijd geweerschoten, soms was dat Al Shabaab, soms was dat de staat, dat was deel van ons dagelijks leven.”

(administratief dossier van verweester, gehoor van verzoeker, pagina 27)

- In de bestreden beslissing worden de verklaringen van verzoeker aangaande de personen/groepen die de laatste tien jaar aan de macht waren slechts fragmentarisch weergegeven en geheel ten onrechte in een negatief beoordeeld.

Verzoeker heeft correct verklaard dat voor Al-Shabaab Indha Adde aan de macht was en daarvoor Abdikarim Iqaid. Beiden behoren tot de Habr Gidir clan (cf. administratief dossier verweester, verklaringen van verzoeker pagina's 23 en 24).

Verzoeker heeft verklaringen afgelegd over hoe zijn leven was in de tijd, onder de macht van de Habr Gidir clan:

“Het enige probleem dat ik had ondervonden was toen ik aan het werken was aan de zee en toen die man werd overvallen. We probeerden andere conflicten altijd te ontwijken, bijvoorbeeld als we voetbal aan het spelen waren en één van die mannen die u dan ofwel schopt of dat hij iets doet dat niet volgens de regels is, dan waren wij aan het smeken of doe dat niet meer doe dat niet meer, en als hij gewoon verder deed, dan gingen wij gewoon weg. Hij was fysiek niet sterker maar zijn clan is wel sterker dus wij kunnen niet met hem vechten omwille van zijn clan. De enige oplossing voor vrede is om achteraan te staan. Soms is dat zo dat als wij aan het spelen waren en een plaats zochten voor die mensen, want als ze dat niet hebben dan gaan ze de hele bal afpakken. Dus dat zijn wat we dagelijks voelden.”

(administratief dossier van verweerster, verklaringen van verzoeker, pagina 24, eigen markering)

Verzoeker heeft aldus een voorbeeld gegeven uit zijn dagelijks leven. Hieruit blijkt ook dat verzoeker en zijn naaste vrienden zich niet moeiden in het conflict, dat zij zich afzijdig hielden, dat zij zelf geen problemen zochten, doch wel conflicten trachtten te vermijden...

(cf. supra).

Na dit antwoord heeft verweerster geen bijkomende details over het conflict gevraagd, zoals aangaande de samenwerking van Indha Adde met de Islamitische rechtbanken, of nog de Ethiopische interventie in heel Lower Shabelle.

Dat verzoeker niets heeft verteld over de Ethiopische interventie in Marca, hoeft niet te verbazen, aangezien uit de informatie van verweerster, zoals gevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat de Ethiopische interventie in Marca erg beperkt was:

“It is difficult to get a good picture of the Ethiopian presence in the region beyond the above-mentioned supply line. Ethiopian forces were stationed in Afgooye. The Ethiopian presence seems to have been otherwise limited, although they established a number of temporary bases and checkpoints in different places in the region, including the districts of Qoryooley and Marca.”

(administratief dossier van verweerster, eigen markering)

Voor verzoeker was de aanwezigheid van de Ethiopische interventie in Marca aldus geen bepalend gegeven in de verschillende oorlogen en conflictsituaties die Marca hebben geteisterd.

Over de periode waarin Al-Shabaab aan de macht was, verklaarde verzoeker:

“Ja het leven was moeilijk want wij waren constant bang. Zij sloegen ons de hele tijd aan een stuk, tijdens het gebed als uw winkel open is of uw restaurant is open, dan kreeg je zweepslagen omdat ze zeggen dat je dan een christen bent.

...

Jong of oud, vanaf tien jaar wie dat er nog buiten staat tijdens de tijd van het gebed, die worden gewoon geslagen. En ze hebben iedereen verplicht om de kitap te lezen, één van hun gaat u dat voorlezen en dan iedereen komt. Het is ook nog verplicht als ze iemand die hand gaan afsnijden of als ze zweepslagen toedienen of als ze die vermoorden, dan was het verplicht dat iedereen komt kijken.

...

Soms ging ik kijken en soms ging ik niet kijken, want ik had veel werk.

... Ja maar wanneer dat je druk bezig bent, ben je toch thuis. Zij hebben een auto met een microfoon en dan roepen ze iedereen moet daar zijn, ze gaan langs alle wijken.

...”

(administratief dossier van verweerster, verklaringen van verzoeker, pagina 25).

Verzoeker wenst toe te voegen dat het plein alwaar Al-Shabaab de mishandelingen uitvoerde, dat dit plein Minishibia heet.

Tevens heeft verzoeker verklaringen afgelegd aangaande AMISON troepen.

Over het machtsverlies van Al-Shabaab heeft verzoeker ook verklaringen afgelegd.

Verzoeker kan de machtsovername niet meer situeren in de tijd. Hij kent het jaartal, doch herinnert zich de maand of het seizoen niet.

Verzoeker geeft aan dat tijdens de machtsovername grote gevechten plaatsvonden en dat hij en zijn familie binnenbleven uit angst.

Opnieuw, verzoeker heeft zich afzijdig gehouden en zich niet gemoeid in het conflict.

Verzoeker is de onrust en de gevechtszones niet gaan opzoeken. Als de gevechten te heftig werden, bleef hij thuis en ging hij niet naar het restaurant.

Verzoeker dient ook te benadrukken dat de Somalische troepen niet in alle wijken van Marca waren.

Indien verweerster meer verduidelijking gevraagd over de komst van de Somalische troepen in Marca en omliggende regio, dan had verzoeker meer duiding kunnen geven. Zo geeft verzoeker aan dat de Somalische troepen hun voornaamste kazerne hadden in ‘El Jale’.

Daarnaast was er ook nog een plaats van stationering van de Somalische troepen in het centrum van de stad ‘station’, doch de aldaar gestationeerde soldaten deden enkel aan zelfverdediging, geen controle van of patrouille in de andere wijken van Marca. Tenslotte heeft verzoeker ook weet van een plaats die heet El Ahmed, alwaar Somalische troepen gestationeerd waren.

Al-Shabaab is echter nog niet verdreven. 's Nachts is Al-Shabaab er nog steeds... Er is nog steeds chaos en onrust. Al-Shabaab is immers de reden van de problemen van verzoeker, de reden van zijn vlucht uit Somalië."

Wat de gebrekkige geografische kennis van Marca betreft, argumenteert verzoeker dat hij enkel moeite had om op open vragen te antwoorden en op verschillende deelvragen zoals over de wegen en de wijken in Marca. Hij voert aan dat hij niet goed wist dat van hem werd verwacht en hij kon antwoorden op vragen over de ziekenhuizen en scholen. Hij stelt dat hij, die geen groot verteller is, meer gerichte vragen nodig heeft, dat zijn kennis niet is ingestudeerd. Indien vragen zouden zijn gesteld naar moskeeën, had verzoeker deze spontaan kunnen beantwoorden. Hij geeft aan dat hij in de war was bij de vragen naar de districten die naast Marca liggen, zoals dit ook blijkt uit het CGVS-gehoorverslag. Verzoeker argumenteert dat hij wel bereid was om mee te werken en een inspanning heeft gedaan om zo veel mogelijk informatie mee te geven (zie CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 36), maar het interview veel concentratie vergt en hij mogelijks af en toe zijn concentratie verloor. Hij is niet hoog opgeleid en het is geen evidentie om de vragen goed te begrijpen en hierop duidelijke antwoorden te formuleren.

In een derde onderdeel voert verzoeker aan dat hij naar de Somalische ambassade is geweest met het verzoek zijn Somalische nationaliteit te bevestigen. Na een kort interview werd dit nationaliteitsdocument afgeleverd (verzoekschrift, stuk 3). Hij kon beschrijven dat het strand rood wordt telkens het regent en het water vanuit de bergen naar Marca vloeit, wat een belangrijke indicatie bleek om met zekerheid te kunnen vaststellen dat verzoeker van Marca afkomstig is. Hij kon zich tot de Somalische ambassade richten, aangezien hij niet zozeer de Somalische autoriteiten vreest, doch wel Al Shabaab.

Het vierde punt herhaalt dat de bestreden beslissing niet is ingegaan op het eigenlijke vluchtverhaal.

Tot slot, in vijfde instantie acht verzoeker het voordeel van de twijfel van toepassing overeenkomstig artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.1.2. In een tweede middel betoogt verzoeker dat ten onrechte wordt getwijfeld aan zijn identiteit. Hij herhaalt dat hij de Somalische nationaliteit heeft en recent uit Somalië is vertrokken. Hij verwijst naar de dramatische veiligheidssituatie in Marca, zoals deze blijkt uit "*COI Focus Somalië. Veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië, met uitzondering van Mogadishu*" van Cedoca van 13 maart 2015 en andere informatie op cgrs.be, zodat hem in toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekers verschoning in het verzoekschrift voor zijn gebrekkige clankennis is niet geloofwaardig. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt vermeld, is het clansysteem van essentieel belang in de Somalische maatschappij, ook op zeer lokaal niveau. De Raad acht het niet aannemelijk dat verzoeker nooit iets over de clans heeft geleerd. Bovendien is deze bewering in tegenspraak met zijn poging om verder in het verzoekschrift alsnog een beperkte kennis aan te tonen over het clansysteem. De loutere voorstelling van zijn persoonlijkheid als timide en op zichzelf gericht aanvaardt de Raad niet om de motivering van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen en neemt niet weg dat verzoeker alsnog aannemelijk dient te maken dat hij behoort tot een bepaalde clan in een bepaalde regio, wat *in casu* verzoeker heeft nagelaten. Verzoekers toelichting dat zijn clan een gesloten clan is die een specifiek dialect heeft, blijft beperkt tot een loutere bewering, daargelaten het feit dat verzoeker deze informatie ook tijdens het CGVS-interview had kunnen geven en nagelaten heeft dit te doen. Ook de vaststelling dat verzoeker de grote clanfamilies niet kan opnoemen is zeer frappant voor een Somaliër die verklaart uit Marca te komen en stelt dat zijn moeder Dir is (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 10; Landeninformatie, stuk 12, nr. 1). Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers kennis over de clans in zijn beweerde regio van herkomst in ruime mate tekortschiet en hij niet aannemelijk maakt dat hij er tot de Reer Manyo clan behoorde.

Ook de verklaringen in het verzoekschrift voor de gebrekkige kennis van de politieke en sociale omstandigheden in Marca worden door de Raad niet aannemelijk geacht. Het is compleet tegenstrijdig

om enerzijds te verklaren dat oorlog en het geweld tot het dagelijkse leven behoorden, maar anderzijds geen enkel concreet voorbeeld te kunnen geven wie, wanneer en waarom er dan werd vermoord tijdens de oorlog (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 9, 11, 27 en 38; Landeninformatie, stuk 12, nrs. 2-4). Deze motivering volstaat om te kunnen besluiten dat verzoeker geenszins een doorleefd en waarachtig beeld kan oproepen van de gebeurtenissen in Marca.

Wat de gebrekkige geografische kennis betreft van Marca, kan verzoeker zich niet verschonen met het argument dat hij niet hoog geschoold is en daarom moeilijk kan antwoorden op de gestelde vragen. De Raad merkt op dat verzoeker hierover overigens tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Tijdens het DVZ-interview heeft verzoeker verklaard dat hij geen scholing heeft verkregen, terwijl hij tijdens het CGVS-interview aangeeft dat hij drie jaar privé-onderwijs heeft gevolgd in Marca (CGVS-vragenlijst, stuk 13, p. 4; CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 12). Verzoeker tracht de motieven van de bestreden beslissing om te buigen door te verwijzen naar wat hij heeft kunnen opsommen over Marca en de districten van Lower Shabelle kende. Hieruit blijkt echter geenszins een doorleefde geografische kennis waarmee hij aan de hand van anekdotische verklaringen zijn herkomst uit Marca aannemelijk maakt. Zijn weinig doorleefde verklaringen komen ook duidelijk tot uiting wanneer verzoeker wordt gevraagd waar aan de zee hij werkte, nadat hij stelde dat hij nog nooit in de haven was geweest als visser: *“Ja in zee dan moet je een bootje pakken, je gaat na het morgengebed daarin, je daar een paar uur zijn en je gaat op zoek naar vissen. We hebben geen uur en geen einduur, dat kan soms zijn dat je daar geel lang zit en niets vindt: dan kom je naar buiten zonder iets. Ja, zo is het dus, soms heb je wel iets, soms heb je niets.”* (CGVS-gehoorverslag, stuk 6, p. 23).

Wat de *“Nationaliteitsverklaring”* betreft, uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel op 16 maart 2016, benadrukt de Raad dat een document slechts één element is in het asielrelaas en de bewijswaarde hangt af van de verklaringen van verzoeker en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de neergelegde verklaring op zichzelf niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstelt. Verzoeker maakt overigens niet aannemelijk dat de neergelegde verklaring waarachtig en betrouwbaar is. In de bestreden beslissing werd vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij de Somalische nationaliteit bezit, noch dat hij afkomstig is uit het district Marca, provincie Hiraan. De *“Declaration of Nationality”*, uitgereikt door de Somalische ambassadeur te Brussel, kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid zoals weergegeven in de bestreden beslissing over verzoekers herkomst niet herstellen. Verzoeker kan aldus, om deze redenen, noch zijn land van herkomst, noch zijn afkomst uit het district Marca, aannemelijk maken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft verzoeker dan ook niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Marca, gelegen in het gelijknamige district Marca, in de provincie Lower Shabelle, Zuid- en Centraal-Somalië, en de stad in 2015 omwille van problemen met Al Shabaab te zijn ontvlucht. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging die er onlosmakelijk mee verbonden is.

De Raad stelt, in navolging van de Commissaris-generaal, vast dat verzoeker van bij het begin en op het einde van het CGVS-interview werd uitgelegd en gewezen op het belang dat hij correcte en gedetailleerde verklaringen diende af te leggen over zijn identiteit, zijn nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten.

Verzoeker maakt niet duidelijk waar en onder welke omstandigheden hij gedurende de laatste jaren voor zijn komst naar België werkelijk heeft verbleven en biedt geen correct zicht op zijn werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit.

Door bewust de ware toedracht aangaande de werkelijke herkomst, dat de kern van het asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging heeft.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Verzoeker kan zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen niet beroepen op zijn asielmotieven, gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn asielrelaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Uit de bespreking van verzoekers asielrelaas blijkt dat hij zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor de aankomst in België niet voldoende kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP